

"Un Bambi políticament correcte", relat sortosament frustrat (i SHS 193 al 198).

Un relat de: [Joan Colom](#)

En les biblioteques públiques de València és freqüent trobar, prop de l'entrada, piles de llibres a disposició de qui vulgui endur-se'ls, de vegades esporgats del fons de la pròpia biblioteca o, més sovint, procedents de donacions de particulars. Avui, a la biblioteca municipal on acostumo a anar els matins per connectar-me a Internet, hi havia una quantitat considerable de contes il·lustrats basats en pel·lícules de Walt Disney, i no he pogut resistir la tentació d'agafar el de Bambi.

La pel·lícula, estrenada a Espanya en 1950, quan jo tenia tres anys, està lligada als meus primers records, un record traumàtic en aquest cas. La meua família no podia permetre's anar a cinemes d'estrena, tret que hi projectessin films de la productora i distribuïdora RKO Ràdio Films, que era precisament qui tenia l'exclusiva dels Estudis Disney. Que potser les exhibicions d'aquesta casa eren més barates? No, no era aquest el motiu, sinó el fet que el meu avi patern treballava en les oficines a Barcelona de la RKO, en el Passeig de Gràcia a tocar del xamfrà amb Mallorca, i que de tant en tant li tocava controlar el taquillaatge d'alguna sala exhibidora —dit d'altre manera, vigilar que el cine no declarés a RKO un nombre d'entrades venudes inferior al real. En aquestes circumstàncies, la meua mare i jo entràvem sense pagar, quan la pel·lícula era a punt de començar i ja no hi havia cua: el meu avi li ho demanava a la taquillera i aquesta devia de tenir la recomanació de l'empresa de no indisposar-se amb els inspectors de les distribuïdores. Així va ser com vaig poder veure Bambi, Blancaneus i els set nans, La Ventafocs, Peter Pan i Alícia al País de les Meravelles. Tornant a Bambi, que és la que ara m'interessa, la vam veure en el desaparegut cine Fantasio del Passeig de Gràcia, just davant de la RKO. Sembla que, quan els caçadors li maten la mare al protagonista, vaig arrencar a plorar, desconsolat, i no devia d'haver indicis que anés a parar perquè els espectadors van començar a protestar i la meua mare no va tenir més remei que agafar-me i marxar. Jo ja no sé si conservo records directes del fet, com he suggerit abans, però, fins i tot admetent que sí, suposo que deuen d'haver estat força mediatitzats per les moltes vegades que havia escoltat a la mare referir l'anècdota a tercers.

A Walt Disney se l'ha acusat de sàdic, entre moltes altres coses, per la presència de constants argumentals poc adequades a la mentalitat infantil, com la humiliació, el dolor i la mort, però potser se n'ha fet un gra massa. Si les seves pel·lícules tenen missatge, aquest és sens dubte conservador: maniqueisme, exaltació del líder, de l'amor romàntic i de la família, on els rols de gènere són els tradicionals, justificats per extrapolació directa des del món animal, però en això el seu cine no diferia del 90% de la producció de Hollywood a l'època. Molt pitjor ha estat la homologació progre d'allò políticament correcte que, de trenta anys ençà, ens ha empès a una subtil autocensura que no sols afecta les nostres opinions sinó el vocabulari amb què les expressem. En l'àmbit de la literatura infantil l'assoliment de la correcció política ha estat acompanyada molts cops per la "desdramatització" del contingut narratiu, donant lloc a autèntics bunyols. Aquesta infàmia no ha perdonat ni els clàssics de la fable i el conte, com La Fontaine, Perrault, els Grimm o Andersen, dels quals s'han editat versions asèptiques i edulcorades que farien morir de vergonya els seus autors, si tinguessin la mala pensada de tornar a la vida. Bambi no és de cap dels esmentats però és igualment condemnable el que han fet amb la història els responsables del conte il·lustrat de què us parlava a l'inici. Ni més ni menys que n'han eliminat tota referència a la mort de la mare, per tal que els petits lectors, pobres, no se sentissin aclaparats pel dolor del protagonista. Després de l'incendi del bosc, simplement s'obre un parèntesi d'anys, transcorregut el qual la flora ha revifat, els animalons tornen a campar, Bambi s'ha fet gran, l'anomenen el Príncep del Bosc i ha constituït la seva pròpia família, perquè la companya li ha donat dos nous Bambis. Un autèntic *happy end*, el d'aquest quadern de la col·lecció Disney de l'Editorial Everest, publicat en 1998.

Així de polideta tenia aquest —diguem-ne— relat quan, abans d'enviar-lo a Relats en Català, se m'ha ocorregut fer-ne una fullejada ràpida. De pasta de moniato, m'he quedat: la mort de la mare sí que hi figurava, tot i que més el·lípticament que a la pel·lícula. Que enlloc no aparegués la imatge de la mare abatuda pels caçadors i que només en les paraules del Rei del Bosc al seu fill Bambi se'ns informés que l'home se l'havia enduta, sens dubte haurà contribuït a que aquest episodi se m'hagués passat per alt. Però ni tan sols tinc dret a aquesta disculpa, perquè ha estat l'examen del final allò que m'ha decantat a creure que era davant d'un d'aquells casos flagrants de manipulació de la història narrada, i això ha estat possible per una idea preconcebuda —i errònia— que tenia sobre l'argument original: que la irrupció dels caçadors i la mort de la mare de Bambi eren l'últim episodi significatiu i, per tant, posterior a l'incendi del bosc; així doncs, si en el quadern sospitós l'incendi era l'últim, això només podia representar que la mort de la mare havia estat escamotejada.

Tot i no quedar tan rodó com si en el quadern de Disney s'hagués perpetrat realment l'omissió que jo denunciava, he decidit tirar endavant el relat, que ara inclou aquesta postil·la. La clouré celebrant que la malifeta antiliterària només haguí existit a la meua imaginació.

Exclusiu per als aficionats als Sudokus Hexagonals Simètrics:

— Les opinions i suggeriments que creguis que poden interessar a tots els jugadors, envia'ls com a Comentaris al present Relat.

— Les demandes d'arxius i les consultes relatives a la resolució de SHS concrets, envia-les a l'adreça joancolom47@gmail.com.

— Si vols anar al primer relat de la sèrie amb enllaços als SHS, per assabentar-te de les regles del joc o del procediment de resolució aconsellat, [fes clic aquí](#).

— Si vols l'arxiu PDF amb la Plantilla Hexagonal (full pautat per a 6 SHS), [fes clic aquí](#).

— Si vols l'arxiu PDF amb els SHS 193 al 198 (enunciats i solucions), [fes clic aquí](#).